те

52

Тетивенъ

„Майнулио, стара майно-лио,
викатъ ма, мамо, викатъ ма
Кара даълий си юнаци, —
да ида, мамо, да ида
Войвода, мамо, да стана,
на триста, мамо, юнака
Даватъ ми, мамо, даватъ ми
ду триста черни гугланови
Мама стусяну думаше:
Стуене синко стуене.
" " " " "

(отъ периодическо списание на Книжевното дружество книжка 7–8.)

С Г Н С
Градски
архив
ф.
оп.
№ 81